

عنوان مقاله:

ارزیابی میزان نقش عوامل طبیعی و انسانی در خشک شدن دریاچه های طشک و بختگان

محل انتشار:

اولین همایش اندیشه ها و فناوری های نوین در علوم جغرافیایی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

سیدرضا حسین زاده - دانشگاه فردوسی مشهد، دانشکده ادبیات و علوم انسانی دکتر علی شریعتی، گروه جغرافیا

فرزانه محمدپورقلاتی - شیراز، خیابان شهید کشوری، کوچه ۲۵، پلاک ۳۹۱

فریبا پاکنژاد - مشهد، هدایت ۱۹

خلاصه مقاله:

دریاچه های طشک و بختگان واقع در استان فارس به عنوان دومین دریاچه های بزرگ داخلی، یکی از منابع مهم آبی در جنوب غرب ایران محسوب می شوند و از نظر اقتصادی، اجتماعی، زیست محیطی و تعدیل شرایط اقلیمی اهمیت زیادی در منطقه دارند، در حقیقت زیستگاه پرندگانی هستند که در فصول خاص به آنجا مهاجرت می کنند. این دریاچه ها طیسالهای اخیر با بحران خشک شدن مواجه گشته اند. در این پژوهش ابتدا با مطالعه روند متغیرهای اقلیمی (بارش، تبخیر) و هیدرولوژیکی (دبی رودخانه ها) در محیط نرم افزار مینیتب، میزان نقش عوامل طبیعی بر خشک شدن دریاچه -های طشک و بختگان مورد سنجش قرار گرفت. نتایج مطالعات روند بارش سالانه حاکی از آن است که تغییرات بارش جزئی بوده و تاثیر چندانی بر خشک شدن این دریاچه ها نداشته است. از سوی دیگر با بررسی روند دبی سالانه مشخص شد که در بالادست سد ملاصدرا و سد درودزن دبی سالانه از روند افزایشی برخوردار می باشد، در حالی که به دلایلتاثیرات این سدها، دبی سالانه در پایین دست سد ملاصدرا دارای روند کاهشی بوده و در پایین دست سد درودزن فاقد روند معنی دار است، همچنین پس از پیوستن رودخانه سیوند به کر، در محل ورود آنها به دریاچه های طشک و بختگان، دبی سالانه روند کاهشی دارد. در حقیقت عامل اصلی کاهش مساحت دریاچه های طشک و بختگان، جلوگیری از ورود آب رودخانه کر- سیوند، که منبع اصلی تغذیه کننده این دریاچه ها به شمار می آید، به واسطه نگهداری در سازه هایانسان ساخت از جمله سدها و شبکه های آبیاری و زهکشی می باشد.

کلمات کلیدی:

دریاچه های طشک و بختگان، روند بارش سالانه، دبی رودخانه ها، رودخانه کر - سیوند، سازه های انسان ساخت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/679360>

